

BEN ESİR-İ DÂM-I AŞK-I ZÜLF-İ YÂRIM EY GÖNÜL
ZÜLF-İ YÂRIM EY GÖNÜL
BİR NİGÂH-I GAMZE-İ HÜSNE
NE ŞİKÂRIM EY GÖNÜL
BİR NİGÂH-I GAMZE-İ HÜSNE
NE ŞİKÂRIM EY GÖNÜL
KALMA DI ARTIK TEHAMMÜL
İHTİYÂRİM EY GÖNÜL

BEN ESİR-İ DÂM-I AŞK-I ZÜLF-İ YÂRIM EY GÖNÜL
BİR NİGÂH-I GAMZE-İ HÜSNE ŞİKÂRIM EY GÖNÜL
KALMA DI ARTIK TEHAMMÜL İHTİYÂRİM EY GÖNÜL
SANMA BU HÂLETLE GAMLI, BAHTİYÂRİM EY GÖNÜL.

Vezi : Fa' ilâtün / fa' ilâtün / fa' ilâtün / fa' ilün

Dâm-ı aşk : Aşk tuzağı
Zülf-ü yâr : Sevgilinin saç
Gamze : Etkili, süzgün bakış
İhtiyâr : Katlanma, kendi düşüncesi ile hareket etme.

Hüsna : Güzellik
Şikâr : Av
Halet : Durum

NA AH AT TIN BE Nİ TUN DAN TU
DI AH ES Kİ DER DİM TÂ ZE LEN